

קול תודה

עלון התאחדות חדשני השבח וההודה לבורא עולם

מעלון של תשבחות

סימון זיין

Oיפורו זה התפרסם לאחרונה ע"י אחד מאדמו"ר דורנו, ווש בו מסר חשוב וונוק ביזור. היהודי צדיק הלך לעולמו והותיר אחריו בנים ונכדים, זרע ברוך, אשר בודאי גוכלו לונחת רוח כשבעם לפניו בית דין של מעלה.

אמנם, האבא, ראש המשפחה המנוח, הותיר אחריו סוגיה כספיתiana פטורה. בפניה אל הרשות התרברר שהאב חתום בחיו על מסמך פלוני, ורק אם יוגש המסמך ההוא, ניתן יהיה לסדר את כל העניין לטובות כלם.

כל בני המשפחה נרתמו למשימת החיפוש אחר המסמך החשוב. חם חילקו ביניהם את העבודה והפכו כל פינה בביתו של האב, אך לא מצאו את מובקשם. ימים רבים הטריד הענין את הבנים ובנות, עד שאחד מהם החליט להתפלל ולהעריר למורים, כדי שיתנו לו סימן מן השמים, היכן נמצא המסמך הנחוצה.

וננה, בלילה אחד רואה הבן ההוא את אביו בחולם, והוא הוא מדבר אליו ואומר שהמסמך אותו הם מוחפשים נמצא בתוך ספר פלוני, המכונה במדף פלוני בארכון הספרים בסלון. החלם היה בהיר בזוהר. הוא זכר שאבא כבר אינו בין החיים, ורגע לפני שנעלם שלא Alto בזירותו: "אבא, אם כבר ירידת לאכנן, אולי תגלה לנו מעט מאשר התחולל עמי בשם?"

והבא השיב: "לא יכולתי לבוא עד עתה, כי היתי עסוק בדיוני, וגם לא ניתנה לי רשות. על שאלתך לא אוכל להשיב ממש, רק מיעדים דברים מותר לי לומר לך בرمץ, ורק עמך את הדברים למשרך כל-chair".

"האחד, אין לך מושג עד כמה דברי הגמורא על 'עלונים' למטה ותחתונים למלחה', מקבלים תוקף ועוד כאן בשימים, ועד כמה הם ממשיים; השני, לא אוכל להסביר למי חיי עדין בעולם הזה כמה מתחשבים בשימים בכל מעשה של חסד והטבה שעשויה יהודים זולתו; והשלישי, כשיודים יושבים בצוותא ומזומנים לבורא שרים ותשבחות, נחשב הדבר בשימים כשירתם של הלויים בזום שבית המקדש היה קיים" - - -

הבן הקץ, וץ ביתו של אבי, ניגש אל המקום אליו הודרך בחלום, והנה המסמך שחייב בעמל רב, מונח אכן בתוך הספר ההוא ...

לומר, ככל האומר 'מודים' כהוגן כאלו קיים מאות ברכות. רק האומר מזמין המאה (لتודה) כהוגן כאלו קיים מאות ברכות.

יסוד המשכן - הוויה

הדברים מתאימים במיוחד לחודש אדר, בו חז"ל הקדושים תקנו לקרוא פרשת שקלים, בה נצטו לחתם כל אחד מחיצות השקל לצורר האדנים, שהם הייסוד המשכן וכו'. בדבר זה רוכץ שעבודת החודש קשורה לאדנים, עליהם אנו קוראים בפרשיות השבוע של חדש אדר, שכולם עוסקים בנושא המשכן.

מאה האדנים שנcano מהשקלים היו את היסוד הפיזי של המשכן. האדנים נעשו מפאת **כיכר כסף**. החידושי הר"ם (פ' פוקדי) עומד על ממשימות המספר מאה בקשר לאדנים, חז"ל: "מצאת אדנים הוצרכו למשכן, ומאה ברכות האדנים (היהודים) צריך יהודו לבקר בכל יום, וכך שהאדנים היו היסודות של המכשין, כן הם **ברכות היסודות של קדושת כל היהודי ויהודי**. אדנים מלשון אדנות, על ידי הברכה מעדים שהקב"ה הוא אדון של הבראה כולה. ומאה ברכות המאה אדנים למשכן הפרטי של כל איש ישראל".

כמו שבמשכן של כלל ישראל האדנים היו התשתיות -vr כב משכן הפרטי של כל יהודי, ההודיה היא המכמתה הרשות השכינה. היה רצון שנזכה.

בחסדי גראן, צוינו להוציא לאור חוברת קתינה, טעימה ראשונה של פירושים מוחזקים ומורחים למטרו לתודה פסקוסוף "בוג" להודות על מודמות לתודה". בתוספת פרק מיוחד על השיבות היהודית ביחס למקומות הקדושים לתודה בזון שמורה. מומלץ מהזכות בזון שמורה. ניתן **לקנות בעמדות יעילים אורך בברחו הארץ לפרטיהם**: (22) 055-6785647, או 079-5420539.

אה שעריהם של תודה

מ"ז). لكن גם הבין שהתקין יהיה על ידי הודה במאה ברכות, וזה בעצם המגפה. **שכן מהותן של ברוכות היא הודה לה'**, כלשון המשנה ברורה (סימן ה): "כשהוא מביך... יכוין לבו לשם בוראו אשר הפליא

עובדות השמחה - הוויה

בפרשת "כי תבוא" נכתבו מאה קללות כעונש על חוסר השמחה. כמו שנאמר "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה". בזאת שמאורר בטהילים, לפסוק זה יש שני ביאורים: הראשון, העונש בא כפשהו, העונש בא על שלא עבד את ה' בשמחה. השני, העונש בא את ה' בשמחה. השני, העונש בא על שלא עבדו את ה' כשהיו במצב של שמחה, שמחה מחמת הטבות שעשה להם ה'. איזה עבודה צריכה היהיא מאה שערים ויברכו ה", ו"ל: "אל המאה שערים שנפתחים בכל יום בכוח מאה ברכות". **כגンド כל פתח של הכרת הטוב בלבנו ונפרץ מלמעלה שער של שפע**. אמרית ברכה מותך רגש של תודה מביאה רצון לברך כל יום מאה ברכות, ובכך אכן העצירה המגפה.

בדמו של דוד המלך הייתה מגיפה רוח"ל, וופתרו כל יום מאה אנשים. דוד המלך תיקן זאת, שעל כל יהודי ברככה מלמעלה, שכן המחיר בחסיד ה' - ממשיך עליו חסדים. **נראה של הודות לה'**, בכוונות הלב ב"מצוור לתודה" זוהי סגולה מייחדת לפתוח שער ברכה, הרוי מזמין זה בכתב במילוי כדין להציג ממאה הקלילות ולפתח את השערם. וכך שנאמר ב"דעת זקנים" מבעל התוספות (דברים י' ב): "מודים" עולה בוגניטוריה מהה, לנו את כל הטוב (פירוש זה מבואר ב"צחורי", כאמור ג').

איך ידע דוד דודוקא לתקן תקנה זו של מאה ברכות כל יום? יתכן שכן,

שרה שבדוק מאה אנשים נפטרים בכל יום, כמספר הקלילות המגניות למי שלא מודה לה', הבין שישבת המגפה הייתה חסור הדודה לה' על כל טובותיו שהשפיע עליהם, וכן נensus בעונש זה (ע' לבוש סימן

וארט של הוויה

כתב ה"תפארת שלמה" (שער התפילה): **"ברשות ותשבחות שונים מודים ומשבחים להקב"ה"** - **"או מוסיפים כוח למעלה וועשה הקב"ה יותר ניסים עד אין סוף..."**

